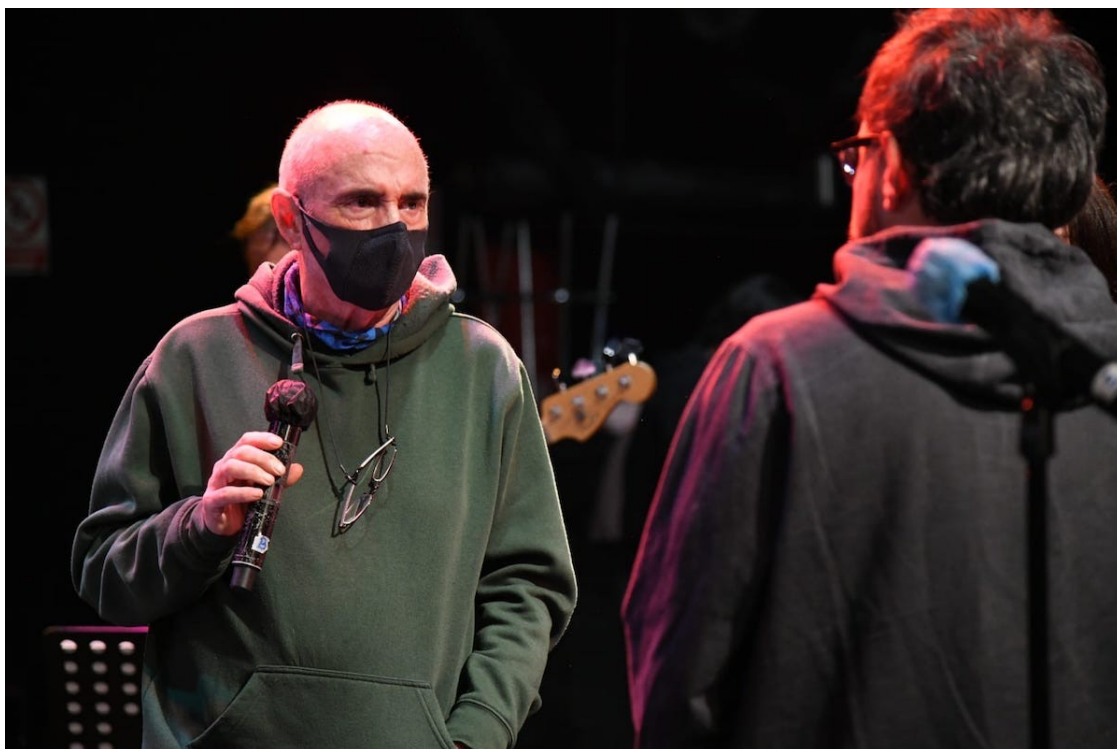

Tot a punt per al retorn de Lluís Llach

Aquest dissabte 18 de desembre, el músic empordanès torna a pujar a un escenari després de més de 14 anys retirat de la música

Lluís Llach a l'assaig general del concert amb els col·laboradors i artistes convidats | Juan Miguel Morales

Després de més de 14 anys allunyat dels escenaris, **Lluís Llach** torna a protagonitzar un concert aquest dissabte. La cita és al Palau Sant Jordi i els diners recaptats es destinaran al Debat Constituent. Serà un concert especial, irrepètible, amb diversos col·laboradors que faran costat a **Llach** a la veu. La direcció musical del concert és de Carles Cases i la direcció escènica de Lluís Danés. Aquest matí al Luz de Gas, ens han deixat assistit a un assaig general amb tots plegats. A tres dies per la celebració del concert, ja s'han venut la major part de les entrades i, segons l'organització, en queden disponibles menys de 3.000.

Els Catarres, Joan Dausà, Gemma Humet, Suu, Natxo Tarrés, Joan Reig, Ju i Montse Castellà, a més del Mag Lari i la ballarina Marta Carrasco, seran al costat de **Llach** dalt de l'escenari. "Els he triat per estima i admiració. Hi havia una cançó que volia fer amb el **Natxo Tarrés**, per exemple. La **Suu** hi és per un motiu, la **Ju** per un altre, la **Montse Castellà** per la territorialitat, que és un altre dels continguts del Debat Constituent", ha numerat **Lluís Llach**. Entre les cançons que s'hi interpretaran, ens han avançat per a Enderrock.cat, s'hi sentirà "La gallineta" amb la veu de **Montse Castellà**, "Abril 74" amb **Els Catarres**, "Cant de l'enyor" i "Corrandes d'exili amb **Ju i Gemma Humet**, i Cançó d'amor" amb **Joan Reig i Suu**. A diferència dels darrers concerts a Verges el 2007, aquest cop sí que hi haurà "L'estaca": "Sí que hi serà. Demostrarem que és una cançó que és de la gent i que no és pas meva", ha assegurat **Llach**. En canvi, no hi haurà cap cançó nova. "No, no. Des que vaig deixar els escenaris no he fet cap cançó, ni

una. Tinc alguna melodia que em va quedar i m'agradaria aprofitar, però no em veig amb esma de fer-ho".

Lluís Llach i Montse Castellà Foto: Juan Miguel Morales

El repertori s'ha triat amb criteris artístics, però té també un gran contingut polític. **Llach** ho té molt clar: "Si canto 'Companys no és això' està clar que dic que cap on anem, no anem bé. Personalment, penso que som en una etapa errònia del post155. Si canto 'Silenci' o 'La gallineta' també queda clara la meva postura. Hi ha una altra cançó que estimo molt i que no cantaré sol que parla de la situació de la gent sexualment fotuda, abusada, marginada?".

Llach ha explicat que el que ha trobat més a faltar en aquest temps ha estat el públic. "Enyorava molt més el públic que la composició. Això per mi va ser una sorpresa. Però no l'he enyorat fins al punt de tornar per aquest motiu. Torno a pujar dalt l'escenari perquè conec la gent del Debat Constituent i des del principi en soc un més. M'hi sento molt compromès i em sembla una idea meravellosa. En un moment determinat vaig dir que si no volíem demanar ajut a ningú, ni dependre de ningú i ser absolutament lliures, això havia de tenir un finançament propi de la gent. Va ser quan va sorgir la idea de fer un recital. Al final no serà com havíem pensat en un primer moment, però estic molt content que sigui així."

Lluís Llach amb Natxo Tarrés (Gossos) a l'assaig general Foto: Juan Miguel Morales

Preguntat per aspectes més generals, el cantant empordanès lloa el paper de la música a les mobilitzacions polítiques i socials: "jo no he cregut mai que la música podia canviar el món. La música pot acompanyar la gent que vol canviar el món i donar-li motivacions. Nosaltres acompanyem a la gent. És el que va fer **Víctor Jara** a Xile i és el que hem fet jo i molta altra gent - com el **Raimon**, l'**Ovidi**?-, aquí. Podem acompanyar i dir a la gent que lluita contra aquest sistema que no estan sols. En aquesta societat, la gent que vol canviar el sistema se sent molt abandonada perquè no té micros. Que de cop i volta hi hagi un mitjà de comunicació, com és la Cançó, amb capacitat de connexió amb la gent que digui que ja no volem les molles, que volem el pa sencer, és molt important. Per això som tan perillosos i per això el franquisme ens perseguia. Per això sovint estem apartats dels grans mitjans. I molt contents d'estar apartats per aquest motiu."

No obstant això, també sap ser crític amb la indústria musical: "Soc molt conscient que la cançó, com els jocs d'informàtica, forma part de la maquinària d'alienació de la joventut. Mentre els nens van a escola i els ensenyen solidaritat i fraternitat, les cases de discos els envien per tots els mitjans que poden uns altres sistemes de valors basats en la possessió, el sexisme, la violència? Abans, això ho feia la música i ara ho fan els jocs i la música. Escolta què diuen les cançons i mira els missatges visuals dels vídeos. Hi ha molta manipulació rere d'això. El sistema fa servir molt la música, manipula i censura molt".